

мята не родила, ту слана паднала не во време, ту султанътъ много даноци поискаль, ту чорбаджие и владиката та пооскубать, ту друго нѣкое нещастие ти са случи; а петъте дѣчица искать да вѣдать, искать да пиятъ, искать да са облѣкать и да са огрѣять. Хората казвать, че кой-то работи, той гладень нѣма да остане и че въ Бжлгария, въ тая богата земя, човѣкъ не може да бжде сиромась. Сичкото това би било вѣрно, ако да не живѣеха около насъ турци и други злодѣйци; но. . .

II.

Щомъ захване да приближава алената и златната зора, то Танчо вече излазя на полето да изработи храна за дѣчицата си; а Дона, щомъ испроводи мъжътъ си, земе фурката въ ржка, гледа умилно на своите дѣчица и прѣде и прѣде, а сжлзи, като градъ, падать изъ очите ѳ. Поглѣда ти на иконата,